

Růžena Smetanová se narodila roku 1927 v Žežicích u Příbrami jako nejstarší z několika sourozenců. Když začala druhá světová válka bylo jí teprve dvanáct let. První setkání s realitou nacistické ideologie proběhlo skrze její židovskou kamarádku Evu. *Eva chodila s paní Růženou do školy a její sestra s její sestrou. Jmenovali se Neumannovic a měli papírnictví v Příbrami na náměstí. V jednačtyřicátém, to když skončily školu, jí paní Růžena opět potkala. Ona už chodila s hvězdou. Byla dost vystrašená a tak říkala, aby k ní nechodila, nebavila se s ní, ale paní Růžena se nebála a tak se s ní hnedka spustila do řeči a začali si povídat. Eva se rozhlížela, jestli někdo nejde, ale paní Růženě to tenkrát bylo úplně jedno, ona to tak tenkrát nebrala. Pak Evu i celou rodinu odvezli, nikdo z nich se nevrátil.*

Po základní škole se šla učit na švadlenu. V té době se seznámila se svým budoucím mužem, který byl za války nasazen na práci v říši. Na konci války se jako osmnáctiletá setkala s poválečnými násilnostmi na Němcích. *Bylo to když němci chtěli utíkat na západ. Mysleli si, že tady utečou do lesů, ale ti naši dělali hlídky, a díky tomu nějaký pochytali. No a potom volali do Příbrami co s nima mají dělat. Nakonec řekli, aby si je tady nechali, že tam někoho pošlou. Potom přijel nějaký ruskej partyzán a ten je začal střílet. Napřed nějaký tři z SS. Když to paní Růžena viděla, nevěřila co lidi dovedou. Zahlédla na místě, kde Němec ležel nějakou fotografii, byly na ní vyfoceny dvě děti. Přesto, že to byl esesák, začala plakat. Po nástupu komunismu vystřídala paní Růžena několik zaměstnání. Pracovala i v příbramských dolech a v pracovním táboře Vojna. Její manžel zemřel brzy a tak vychovávala sama dvě děti. Dnes je jí devadesát jedna let a žije v Příbrami v domově důchodců.*